

Az én karácsonyom

Az idei tanévben különlegesen hosszú téli szünetünk volt. Ez a két hét nagyon sok élményt fogalt magában.

A szünidő első napján lelki napot tartottak a falunkban. Egész napos programok, elmélkedések várták az érdeklődőket, köztük anyával és a nővéremmel gitáros dalokat énekeltünk. Korosztályonként kiscsoportokba osztottak bennünket, ahol a karácsonyra való felkészülésről, majd az ünnepről beszélgettünk. Ezen a napon kiderült az is, hogy a szenteste sorra kerülő pásztorjátékban én fogom játszani Szent Józsefet. Sajnos az eredeti szereplő lebetegedett, és az utolsó pillanatban rám gondoltak a szervezők. Nagy megtiszteltetésben volt részem, de a következő napom szövegtanulásból állt.

23-án éjjel érkezett haza a bátyám Monacóból, így már teljes volt a létszám az ünnepléshez. 24-én délben átjöttek a nagyszüleim a karácsonyi ebédre, étkezés után feldíszítettük a karácsonyfát, és estefelé került sor az ajándékozásra.

Ezek után játszottuk el Jézus születését, az éjféli mise előtt. A műsor jól sikerült, és megadta az alaphangulatot a karácsonyhoz.

25-én a hagyományhoz híven a mamáméknál gyűlt össze a család. Folytatódott az ajándékozás, finomabbnál finomabb ételeket ettünk, sokat játszottunk, beszélgettünk.

Karácsony másnapján az unokatestvéreim látogattak el hozzánk. Szinte ez az egyetlen alkalom az évben, amikor találkozunk, így mindig kihasználjuk az együtt töltött percekét.

27-én végre itthon voltunk, és tudtunk pihenni is. Vacsorára pedig meghívtak minket a keresztanyukámék magukhoz, Kilimánba. Társasjátékoztunk, kártyáztunk, és mivel van ping-pong asztaluk is, sokat játszottunk egész este.

Másnap nagynénémékhez mentünk, ahol a család legfiatalabb tagjainak vittük el karácsonyi ajándékukat.

Ezután beszereztük a szilveszteri tűzijátékokat. 29-én utazott vissza a tesóm Monaco-ba, repülővel. A szüleim vitték ki a reptérre, Bécsbe. December harmincadikán még beiktattunk egy családi mozit, majd a szilvesztert is Kilimánban töltöttük. Az est folyamán sokat játszottunk, beszélgettünk, éjfélkor pedig én voltam a felelős a tűzijátékokért. Szerencsére az is jól sikerült, így illően köszöntöttük az új esztendőt. Újév napján részt vettünk a szentmisén, majd a nagyszüleinknél

fogyasztottuk el a már jól megszokott lencselevest, és a finom főételt. A szünet utolsó napjaiban a pihenésé, valamint a tanulásé lett a főszerep.

Nagyon örülök, hogy ennyi mindenre jutott időnk ebben a két hétben, és már számolom a napokat a tavaszi szünetig.

Kovács Áron Boldizsár 7.a
Lándorhegyi Sportiskolai Általános iskola